

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

**13 martie 2024**

*mun. Chișinău*

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,

Judecători – Daguța Sergiu și Eremciuc Ghenadie,

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de către avocatul Mișcoi Mihail în numele părții vătămate Blanari Irina, prin care solicită casarea deciziei din 07 decembrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe inculpatul

***Garabajiu Mihail Xxxx, xxxxxx.***

***Termenul de examinare:***

***instanța de fond: 22.03.2018 – 28.12.2021;***

***instanța de apel: 25.03.2022 – 14.12.2022;***

***instanța de recurs: 16.05.2023 – 13.03.2024.***

Asupra recursului menționat, Completul de judecată

**c o n s t a t ă :**

1. Prin sentința din 28.07.2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, Garabajiu Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25000 lei.

S-a explicat lui Garabajiu Mihail că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie.

S-a admis integral acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Compania Națională de Asigurări în Medicină și s-a dispus încasarea de la Garabajiu Mihail în beneficiul părții civile Compania Națională de Asigurări în Medicină a sumei de 36792,77 lei, cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței medicale, suportate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală, gestionate de CNAM.

Acțiunea civilă înaintată de Blanari Irina împotriva lui Garabajiu Mihail, în partea încasării prejudiciului material s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Acțiunea civilă înaintată de Blanari Irina împotriva lui Garabajiu Mihail în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare, s-a admis parțial și s-a dispus

încasarea din contul lui Garabajiu Mihail în beneficiul Irinei Blanari a prejudiciului moral cauzat în mărime de 15000 lei, precum și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei, în rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a încasat din contul lui Garabajiu Mihail în beneficiul bugetului de stat cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 320 lei.

**2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că,** Garabajiu Mihail a săvârșit infracțiunea ce ține de încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a sănătății unei persoane, în următoarele circumstanțe: la data de 15.02.2022, în jurul orei 18:16, Garabajiu Mihail, treaz, cu permis de conducere de categoria „B”, fiind în calitate de conducător auto și conducând autovehiculul de model „Audi Allroad”, cu n/î xxxx, se deplasa pe str.Uzinelor din direcția str.Voluntarilor spre str.Podul Înalt din mun.Chișinău. În timpul deplasării pe un drum public, conducătorul auto Garabajiu Mihail nu a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la trafic împotriva accidentelor și consecinței acestora, nu a ținut seama permanent de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, prin ce a ignorat prevederile pct.3 al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 potrivit căruia participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente, pct.11 lit.f) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că, la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului, pct.39.1 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, pct.45 alin.(1) și (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, pct.47 alin.(1) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că, limitele maxime de viteză ale vehiculelor pe drumurile publice sânt: în localități - 50 km/h, pct.54.1 lit.(b) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că, depășirea este interzisă pe trecerile pentru pietoni și în imediata apropiere înainte de acestea, pct.54.2 lit.c) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că, depășirea este interzisă în locurile unde s-a creat un rând de vehicule ai căror conducători sânt obligați să respecte un

semnal de interzicere a trecerii sau în cazul în care circulația se desfășoară lent, cerințele art.22 alin.4) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, ca rezultat al neglijării acestor cerințe, a depășit limita de viteză de deplasare în localități, făcând manevra de ocolire a automobilelor care se deplasau pe aceeași bandă, în depășire, în preajma imobilului nr.6 de pe str. Podul Înalt din mun.Chișinău, la trecerea pentru pietoni cu circulație neregulată, a tamponat pietonul Blanari Irina, care traversa partea carosabilă, de la stânga spre dreapta, relativ deplasării mijlocului de transport condus de Garabajiu Mihail, ca rezultat conform raportului de expertiză judiciară (medico-legală) nr. xxxx din 04.03.2022, părții vătămate Blanari Irina i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de fractura colului chirurgical humerusului stâng, cu deplasarea fragmentelor și edem posttraumatic al țesuturilor moi la acest nivel; traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin contuzie cerebrală minoră; plagă contuză la nivelul feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală medie.

Instanța de judecată a conchis că, prin acțiunile sale Garabajiu Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare corporală medie a integrității corporale unor persoane.*

### **3. Împotriva sentinței au declarat *apeluri*:**

**3.1.** Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Diana Vatavu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței pe motivul blândeții pedepsei, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Garabajiu Mihail să fie recunoscut vinovat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală, a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de doi ani, admiterea acțiunii civile depusă de partea vătămată parțial cu dispunerea încasării de la Garabajiu Mihail în beneficiul Irinei Blanari a sumei de 65 606,29 lei, cu titlu de prejudiciu material și 20000 lei cu titlu de prejudiciu biologic, cu menținerea în rest a sentinței în privința prejudiciului cauzat Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

În motivarea apelului a indicat că, deși instanța de judecată a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei și l-a condamnat pe Garabajiu Mihail în baza art.264 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală în limitele legale ale normelor Codului penal, totuși a considerat că pedeapsa stabilită este blândă.

Orice ignorare a prevederilor Regulamentului circulației rutiere de către conducătorii mijloacelor de transport, duce nu numai la încălcarea securității traficului rutier, dar și la cauzarea unor prejudicii de ordin fizic, moral sau material unei persoane, implicate în accident rutier.

Instanța de fond prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, prin valorificarea unor circumstanțe reținute în favoarea inculpatului, nu în deplină măsură a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, precum gravitatea sancțiunii, de motivul infracțiunii, a ignorat scopul direct al pedepsei și astfel, doar prin achitarea unei amenzi, inculpatul nu se va corecta și nu va fi restabilită echitatea socială. Or, în opinia acuzării, prin stabilirea pedepsei privative de libertate lui Garabajiu Mihail, cu aplicarea pedepsei complementare, ultimul va conștientiza efectele unei pedepse în raport cu faptele comise și se va obține scopul pedepsei penale cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

În condițiile în care inculpatul la 15.02.2022 a încălcat mai multe prevederi ale Regulamentului circulației rutiere, anterior fiind sancționat contravențional pentru comiterea contravențiilor din domeniul circulației rutiere, se creează impresia că, acesta nu cunoaște cu certitudine prevederile legale menționate și prin comportamentul său ilegal în trafic se creează un pericol social sporit.

Prin urmare, prin aplicarea unei pedepse mai blânde, decât cea solicitată de către acuzare, instanța nu a ținut cont de gradul prejudiciabil survenit în rezultatul acțiunilor inculpatului speței, că acțiunile ilegale ale acestuia a avut un impact negativ asupra stării emoționale a părții vătămate Blanari Irina, iar în rezultatul vătămarilor corporale cauzate starea sănătății ultimei s-a înrăutățit, nefiind cea anterioară accidentului.

**3.2.** Avocatul Bodean Valeriu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să nu fie aplicată nici o măsură preventivă în privința lui Garabajiu Mihail până la rămânerea irevocabilă a sentinței, să fie dispusă încasarea de la inculpatul Garabajiu Mihail în beneficiul părții civile Blanari Irina a sumei până la 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și respingerea acțiunii civile a Irinei Blanari în partea ce ține de încasarea în beneficiul acesteia a cheltuielilor pentru asistență juridică.

În motivarea apelului a relatat că, deși instanța de judecată a aplicat pedeapsa penală, în mod echitabil și în limitele stabilite de sancțiunea art.264 alin.(1) Cod penal, în coroborare cu prevederile art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală, partea apărării nu este de acord cu unele aspecte, legate atât de dispunerea unei măsuri preventive, cât și de modalitatea de soluționare a acțiunii civile.

Instanța de fond nu a argumentat necesitatea aplicării lui Garabajiu Mihail a măsurii preventive - obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței, deși până atunci inculpatul se afla sub imperiul măsurii procesuale de constrângere - obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală sau instanță.

Din ziua în care Garabajiu Mihail s-a obligat de a se prezenta, acesta nu a comis nici o acțiune care să poată fi invocată drept încălcare a acestei obligații, respectând-o cu bună-credință și cunoscând care ar fi consecințele încălcării angajamentului asumat, insistând că în speță nu există temeieri pentru aplicarea vreoa unei măsuri preventive față de inculpat. Or, potrivit apelului, punerea în aplicare a măsurii preventive generează o ingerință nejustificată în dreptul lui Garabajiu Mihail la libertate individuală, drept consfințit în textul art.5 par.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, la caz nefiind aplicabile excepțiile de la același articol al Convenției.

Cuantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral, adjudecat părții vătămate și civile Blanari Irina, îl consideră unul exagerat în contextul în care inculpatul Garabajiu Mihail a comunicat că, ar fi capabil să acorde părții vătămate o despăgubire de cel mult 10000 lei, sumă de bani care în opinia părții apărării, este una echitabilă, proporțională și suficientă pentru compensarea acelor trăiri negative, suportate de victima accidentului de circulație.

Încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Blanari Irina a sumei de 5000 lei cu titlu de compensarea cheltuielilor de asistență juridică ar constitui o îmbogățire fără justă cauză în condițiile în care potrivit copieii dispoziției de plată cheltuielile de asistență juridică în speță au fost suportate de o altă persoană și nu de partea vătămată.

**3.3.** Avocatul Mișcoi Mihail în numele părții vătămate Blanari Irina, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă recunoașterea inculpatului Garabajiu Mihail vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, și de a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 27 luni și aplicarea în privința inculpatului Garabajiu Mihail a pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, și prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Blanari Irina împotriva inculpatului Garabajiu Mihail și a de a obliga inculpatul de a plăti în beneficiul părții vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiune constituit din prejudiciul material în mărime de 65506,29 lei, prejudiciu biologic în mărime de 20000 lei, prejudiciu moral în mărime de 100000 lei și 20000 cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond a încălcat regulile de cercetare a probelor și de individualizare a pedepsei penale. Or, prima instanță nu și-a motivat sentința, limitându-se doar la reproducerea probelor care îl favorizează nemijlocit pe Garabajiu Mihail, nefiind efectuată o analiză obiectivă a fiecărei probe din dosar din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar a tuturor probelor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fapt pentru care sentința primei instanțe este una ilegală, neîntemeiată și nemotivată.

Instanța de fond a neglijat intenționat datele din cazierul contravențional al inculpatului Garabajiu Mihail, probă la care urma să facă referire instanța la individualizarea pedepsei, și anume la stabilirea tipului și cuantumului pedepsei penale. Or, potrivit cazierului contravențional al inculpatului Garabajiu Mihail, acesta a comis 19 încălcări ale Regulamentului circulației rutiere, acumulând astfel 54 puncte de penalizare.

Concomitent a menționat că, la 12.09.2018, Garabajiu Mihail a mai fost recunoscut vinovat de săvârșirea unui accident rutier în corespundere cu prevederile art.243 alin.(2) Cod contravențional, însă în pofida acestui fapt, instanța ilegal a neglijat această probă și nici cel puțin nu a enumerat-o în sentința pronunțată, favorizând astfel inculpatul.

Inculpatul, conducând mijlocul de transport, urmează a fi apreciat ca fiind o persoană iresponsabilă și compromițătoare pe motiv că, a săvârșit o nouă infracțiune după ce a fost sancționat anterior de 19 ori, acesta a demonstrat că nu a tras concluziile

de rigoare privind necesitatea conformării normelor prohibitive și nu a conștientizat necesitatea corectării și reeducării și, totodată specificând că 6 din aceste amenzi nu au fost achitate de inculpat, fapt la care instanța de fond la fel nu a atras atenție.

Inculpatul a cerut examinarea cauzei în ordinea art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală, doar pentru a beneficia de mecanismul de reducere a pedepsei penale.

În condițiile speței aplicarea în privința inculpatului Garabajiu Mihail a pedepsei cu amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității nu constituie un remediu eficient în atingerea scopului pedepsei penale, conform prevederilor art.61 Cod penal, și anume, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea comiterii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de alte persoane, precum și prevenirea cazurilor de eschivare cu rea-voință a condamnaților de la executarea pedepselor non-privative de libertate, existând un dubiu rezonabil că asemenea pedeapsă va fi ignorată sau nu va fi executată de către inculpat, avînd în vedere 6 amenzi neplătite până în prezent.

În condițiile speței în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, motivînd că deși în ordinea art.264 alin.(1) Cod penal această pedeapsă este una facultativă, doar prin limitarea inculpatului pe un termen determinat de a conduce mijloace de transport acesta va putea conștientiza cu adevărat consecințele faptei comise și echitatea pedepsei aplicate, totodată prevenind în acest fel comiterea de către inculpat a unor fapte prejudiciabile analogice în domeniul transportului.

Cu referire la acțiunea civilă depusă de partea vătămată Blanari Irina a relatat că, la caz instanța de fond pe de o parte a admis acțiunea civilă în principiu și nu s-a expus asupra acesteia, iar pe de altă parte s-a expus asupra prejudiciului moral, fapt care îl consideră inadmisibil, or, acțiunea civilă conține atît cerințe de reparare a prejudiciului material, cît și a celui moral care nu pot fi divizate de părți, iar astfel consideră că acțiunea civilă urma a fi admisă așa cum a fost formulată.

Instanța de fond nu s-a referit în nici un fel la prejudiciul biologic și nu a argumentat temeiurile pentru respingerea acestuia, deși compensarea acestuia a fost cerută în acțiune.

Drept consecințe a cauzării vătămării corporale medii părții vătămate de către inculpatul speței, părții vătămate Blanari Irina i-au fost dereglate importante funcții vitale ale organismului, specificînd că aceasta locuia singură și toate lucrările casnice le executa personal, însă acum are nevoie de suportul unor terțe persoane.

Totodată, urmare a cauzării vătămării corporale părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice, psihice și i-a fost tulburată starea sufletească. Suferințele fizice au fost suportate de victimă nemijlocit în timpul producerii accidentului prin cauzarea numeroaselor vătămări corporale, cât și durerile pe care le-a avut ulterior în momentul investigațiilor medicale, intervențiilor chirurgicale, care durează și în prezent.

La fel, instanța de fond nu a argumentat soluția de a admite parțial, și anume în proporție de 15000 lei cu titlu de prejudiciu moral, fără a argumenta exact care sunt circumstanțele și temeiurile care indică direct la caracterul exagerat și nejustificat al acestor pretenții și respectiv care sunt temeiurile de respingere a argumentelor indicate în acțiune limitându-se doar la expunerea normelor legale în acest sens.

Cuantumul prejudiciului moral solicitat de către partea vătămată este unul echitabil și întemeiat, iar instanța de fond nici nu a enumerat aceste argumente în

sentință și nici nu a argumentat temeiurile de respingere a acestor argumente, relevându-se astfel caracterul ilegal al respingerii pretențiilor cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Consideră că, este neîntemeiată și ilegală sentința contestată în partea aditerii parțiale a cheltuielilor pentru asistență juridică, or, în vederea argumentării acestei poziții instanța s-a limitat doar la enumerarea ședințelor în care a participat avocatul însă fără a argumenta poziția sub aspectul realității, necesității și rezonabilității cheltuielilor de judecată.

În acest aspect, menționează că instanța de judecată a neglijat orele de muncă a avocatului pentru studierea materialelor cauzei penale, ora de muncă pentru deplasarea la sediul instanței și efectuarea de copii de pe materialele dosarului penal, consultarea părții vătămate și expunerea de concluzii și opinii juridice, participarea avocatului la întrevvedere cu avocatul inculpatului și inculpatul, întocmirea, redactarea și depunerea acțiunii civile, acumularea probelor necesare etc.

La fel, instanța de judecată urma să admită și pretențiile de compensare a prejudiciului material așa cum au fost formulate acestea, or, potrivit extrasului din fișa medicală, după externare Blanari Irina urmează să respecte următoarele recomandări: regim de lucru exclus 3 luni; regim dietetic 15; vizită la medicul de familie; continuarea tratamentului la ortoped, traumatolog, neurolog, orelist, oculist, terapeut; modelarea imobilizării; controlul protrombinului în dinamică; tratament balneosanatorial; anticoagulante, preparate calciu, binturi elastice; gimnastică curativă; temperatura în dinamică; control al bazinului la 3 săptămâni de la traumă; imobilizarea 5,5 săptămâni; monitorizarea tensiunii arteriale; control la 6 săptămâni; dispensarizarea.

Totodată a indicat că, Blanari Irina a suportat cheltuieli pentru medicamente și investigații în mărime de 18132,38, prejudiciu cauzat prin deteriorarea pieselor vestimentare în mărime de 6500 lei, cheltuieli suportate pentru procurarea produselor alimentare necesare pentru regimul dietetic prescris de către medici în mărime de 8686,14 lei.

Fiind externată la 25.02.2022, din motiv că nu se putea deplasa din cauza traumelor suportate, Blanari Irina a fost nevoită să cumpere cărucior rulant pentru invalizi, acesta fiind procurat de la o persoană fizică la prețul de 2000 lei și, totodată, având nevoie de îngrijiri speciale, fiind în imposibilitate de a se deplasa, inclusiv de a schimba pansamentele, Blanari Irina a fost nevoită să angajeze o persoană care să asigure condițiile necesare tratamentului ambulatoriu și condițiile minime de existență, suportând cheltuieli de 12000 lei.

Fiind angajată în funcția de manager în vânzări în cadrul SRL „Bunescu Plus” din 23.03.2021 și, în urma accidentului rutier fiind în imposibilitate de a lucra în perioada 16.02.2022-30.04.2022, pretinde compensarea venitului ratat în mărime de 11588,77 reieșind din mărimea unui salariu mediu pentru anul 2021 de 5667,77 lei.

Concomitent a menționat că, din cauza faptului că, în urma accidentului, părții vătămate i-a rămas pe frunte o cicatrice hipertrofică vizibilă care necesită a fi tratată, aceasta urmează să suporte costuri în mărime de 6600 lei, potrivit notei eliberate de SRL „Tarragona”.

4. Prin decizia din 07 decembrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Bodean Valeriu în numele inculpatului.

Admise apelurile procurorului și a avocatului Mișcoi Mihail în numele părții vătămate Blanari Irina, sentința casată parțial, în partea individualizării pedepsei, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Lui Garabajiu Mihail, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) ani.

Conform prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei stabilite se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

Exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei de către condamnat se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.

Conform prevederilor art.90 alin.(6) Cod penal, se stabilește condamnatului Garabajiu Mihail obligațiunea de reparare a prejudiciului material și moral stabilit în limita acțiunii civile în termen de 2 luni.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței s-au menținut.

**4.1.** În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului, a considerat necesar de a respinge ca nefondat apelul declarat de avocatul Bodean Valeriu în numele inculpatului și de a admite apelurile acuzatorului de stat și a avocatului Mișcoi Mihail în numele părții vătămate Blanari Irina, de a casa parțial sentința, în partea individualizării pedepsei și de a pronunța în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerente.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că, acțiunile infracționale ale inculpatului Garabajiu Mihail întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte de către părțile la proces.

Potrivit apelului înaintat de acuzatorul de stat, cât și apărătorul părții vătămate, pedeapsa stabilită sub formă de amendă este una prea blândă, care nu corespunde cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cu consecințele survenite în rezultatul săvârșirii infracțiunii, cu rezonanța socială a acesteia și nu este echitabilă în coraport cu valorile sociale lezate, cu atât mai mult că potrivit materialele dosarului inculpatul Garabajiu Mihail a fost anterior sancționat contravențional pentru încălcarea regulilor de circulație.

Analizând temeiul nominalizat în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că, acesta își găsește confirmarea la judecarea apelului declarat de acuzatorul de stat, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei.

La stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Garabajiu Mihail, instanța de fond a reținut personalitatea inculpatului, lipsa circumstanțelor agravante în ordinea art.77 Cod penal, reținând în calitate de circumstanțe atenuante în corespundere cu prevederile art.76 Cod penal, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, căința sinceră, conlucrarea cu organul de urmărire penală, la evidența medicului psihiatru și neurolog inculpatul nu se află, iar în perioada 05.10.2017-23.01.2022 au fost

înregistrate 19 contravenții în domeniul circulației rutiere, comise de Garabajiu Mihail, între care depășirea limitei de viteză și accident rutier, fiind acumulate astfel 54 puncte de penalizare.

Circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată, a determinat instanța de apel să conchidă asupra incorectitudinii aplicării pedepsei sub formă de amendă față de inculpatul speței, implicit prin prisma comiterii de către acesta anterior săvârșirii infracțiunii din speță a unui număr de 19 contravenții în domeniul circulației rutiere.

În această formulă instanța de apel a considerat întemeiate motivele apelului declarat și a constatat că corijarea inculpatului este posibilă doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare.

Instanța de fond greșit și-a motivat soluția de individualizare a pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de amendă, or, discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei sub formă de amendă.

Astfel, la aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile articolelor 7, 61, 75, 76-77, Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de faptul că, inculpatul a comis o infracțiune care, conform art.16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, de comportamentul inculpatului până și după comiterea infracțiunii, de faptul că anterior săvârșirii infracțiunii din speță a unui număr de 19 contravenții în domeniul circulației rutiere, de faptul că, cauza a fost examinată în procedură simplificată în baza art.364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, de lipsa circumstanțelor agravante.

Totodată, instanța de apel a considerat că, inculpatul nu prezintă pericol social în măsura în care este necesară izolarea imediată acestuia de societate și, astfel a conchis că corectarea și reeducarea lui Garabajiu Mihail este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, totodată, găsind de cuviință ca corectarea și reeducarea inculpatului să aibă loc fără izolare de societate, cu aplicarea pedepsei prin prisma art.90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu condiția însă dacă în termenul de probațiune care va fi fixat, inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i se va acorda.

Astfel, instanța de apel considerat oportun de a-i stabili inculpatului Garabajiu Mihail o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (un) an și conform art.90 Cod penal, pedeapsa închisorii a o suspenda și a-i stabili un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

În continuare, în partea solicitării acuzatorului de stat și a avocatului Mișcoi Mihail în interesele părții vătămate Blanari Irina privind admiterea acțiunii civile, înaintată de către partea vătămată Blanari Irina împotriva inculpatului Garabajiu Mihail, instanța de apel a notat următoarele.

În condițiile speței, ținând cont circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul material, implicit și cel biologic, și anume în rezultatul unui accident de circulație

rutieră, părții vătămate Blanari Irina și de faptul că, o parte dintre acestea urmează a fi acoperite de către asigurător (neimplicat în procesul din speță) în ordinea stabilită de Codul civil și Legea 414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, instanța de apel a notat că instanța de fond a ajuns la concluzia corectă de a admite în principiu acțiunea civilă, or, așa cum derivă din materialele dosarului partea civilă Blanari Irina, contrar prevederilor art.118 CPC, nu a probat, ca mărime, pretențiile înaintate față de inculpat în formula în care unele din aceste pretenții sunt pasibile a fi puse legal în seama inculpatului, condiții care împiedică soluționarea acțiunii civile din speță în cadrul procesului penal. Or, în cadrul procesului penal, odată cu sentința de condamnare, se admit pretențiile de ordin civil înaintate împotriva persoanei inculpate doar atunci când acestea sunt dovedite ca mărime a pagubei cauzate, sunt certe și incontestabile și formulate împotriva pîrîtului corespunzător.

Așadar, instanța a reiterat că, în condițiile în care este necesară stabilirea exactă a sumei despăgubirilor materiale convenite părții civile, fiind necesară amânarea judecării cauzei penale din speță, soluția primei instanțe de a admite în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă este una legală, întemeiată și justificată, așa cum indică cert și incontestabil alin.(3) art.387 CPP.

Totodată, în partea ce ține de compensarea prejudiciului moral, instanța a notat că, partea vătămată Blanari Irina a apreciat că, suma de 100 000 lei ar fi în măsură să acopere suferințele fizice și psihice suportate prin săvârșirea infracțiunii de inculpatul Garabajiu Mihail.

Instanța de fond, sistematizând normele de drept, practica instanțelor naționale raportat la cazul speței, corect și întemeiat a apreciat pretenția părții vătămate Blanari Irina de compensarea prejudiciului moral în mărime de 100000 lei, drept una exagerată și nejustificată, ținându-se cont de gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate, dar și de starea materială a inculpatului, iar astfel just a apreciat compensarea prejudiciului moral cauzat în echivalent bănesc în mărime de 15000 lei pentru suferințele fizice și psihice suportate de partea vătămată Blanari Irina, cu respingerea acțiunii în restul pretins.

Deasemenea, instanța de fond corect a apreciat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei, în condițiile în care cauza a fost examinată în procedură simplificată în două ședințe de judecată, inculpatul acceptând fără rezerve învinuirile aduse și necontestând obligațiile de ordin material născute în legătură cu aceasta, drept urmare prestația avocatului părții vătămate nefiind una de natură să implice utilizarea exagerată a timpului de muncă și altor resurse de natură să genereze costuri și cheltuieli exagerate.

**5.** Decizia instanței de apel este atacată cu *recurs* de către avocatul Mișcoi Mihail în numele părții vătămate Blanari Irina, care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012), solicită casarea integrală a acesteia, și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Blanari Irina împotriva inculpatului Garabajiu Mihail, menționând că instanța de apel, ilegal, a menținut soluția primei instanțe în partea ce ține de pretențiile cu privire la prejudiciul moral și prejudiciul biologic, precum și în partea ce ține de prejudiciul material.

În rest invocă argumente identice celor indicate în cererea de apel (f.d.7-67, vol.II).

6. Asupra recursului declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012), a depus referință inculpatul Garabajiu Mihail, care pledează pentru respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel.

7. Examinând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acesta este admisibil și în urma judecării acestuia recursul urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În speță, se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01septembrie 2023) și a declarat recursul în termen, la 28.01.2023.

Conform prevederilor art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (*modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție*), (nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să-l admită și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, completul de judecată atestă că partea apărării a indicat drept temei pentru declararea recursului împotriva hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală (*redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare 27.10.2012*).

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la argumentele recurentului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a reținut că acestea și-au găsit confirmare și statuează că instanța de apel a comis următoarele erori judiciare.

Completul de judecată reține că, în speță avocatul Mișcoi Mihail, în numele părții civile Blanari Irina, a înaintat acțiune civilă, în temeiul art. 219 Cod de procedură penală, solicitând încasarea de la inculpatul Garabajiu Mihail prejudiciul material în mărime de 65506,29 lei, prejudiciul biologic în mărime de 20000 lei, prejudiciul moral în mărime de 100000 lei, și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 20000 lei (vol. I, f.d. 138-209).

Potrivit sentinței, acțiunea civilă înaintată de Blanari Irina împotriva lui Garabajiu Mihail, în partea încasării prejudiciului material s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Acțiunea civilă înaintată de Blanari Irina împotriva lui Garabajiu Mihail în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare, s-a admis parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Garabajiu Mihail în beneficiul Irinei Blanari a prejudiciului moral cauzat în mărime de 15000 lei, precum și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei, în rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Instanța de apel, rejudecând cauza a menținut sentința în latura civilă, totodată obligând inculpatul să repare prejudiciul material și moral, stabilit în limita acțiunii civile, în termen de 2 luni, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) Cod penal.

Analizând decizia recurată, în raport cu materialele cauzei și argumentele relevante din recurs, completul de judecată constată că, examinând cauza, instanța de apel a pronunțat o soluție controversată privind menținerea sentinței în partea soluționării în principiu a pretențiilor de ordin material, și admiterii parțiale a pretenției de ordin moral, pe de o parte, și instituirii în temeiul art.90 alin.(6) Cod penal, obligației condamnatului de a repara prejudiciul material și moral stabilit în limita acțiunii civile în termen de 2 luni, pe de altă parte.

Or, quantumul despăgubirii convenite părții civile pentru repararea prejudiciului material nu a fost constatat de către instanțele de fond, dar au fost lăsate spre soluționare instanței civile.

Referitor la repararea prejudiciului moral, instanța de apel a menținut soluția pronunțată de către prima instanță privind admiterea parțială a acestei pretenții, dispunând încasarea sumei de 15 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, pe când prin acțiunea civilă formulată, partea civilă a solicitat despăgubire în această parte în sumă de 100 000 lei, însă pe de altă parte instanța de apel a obligat inculpatul ca în termen de 2 luni să execute obligația de reparare a prejudiciului moral stabilit în limita acțiunii civile.

Conform art.90 alin.(9) Cod penal, *în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenul de probă, încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau, pînă la expirarea termenului de probă, nu a executat cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărîrea instanței de judecată.*

Prin urmare, menținând soluția primei instanțe, în latura soluționării acțiunii civile, instanța de apel impune inculpatului obligația reparării într-un anumit termen prejudiciul material și moral stabilit în limita acțiunii civile, creând astfel o incertitudine referitor la quantumul obligațiilor pecuniare ale inculpatului față de partea civilă.

Concomitent, instanța de apel a creat premise pentru aplicarea față de condamnat a prevederilor art.90 alin.(9) Cod penal, în cazul în care acesta nu v-a executa cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată în limita acțiunii civile.

În continuare, se atestă că, instanța de apel nu a oferit apelantului (părții vătămate/civile) nici un răspuns referitor la solicitarea reparării prejudiciului biologic

estimat de către solicitant în sumă de 20000 lei, și care nu face parte din prejudiciul moral.

Instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege nici la faptul că instanța de fond nu a soluționat și nu s-a expus nici într-un mod referitor la pretenția părții civile formulate în acțiunea civilă depusă la 22.06.2022, privind repararea prejudiciului biologic.

Or, dispozițiile art. 2033 alin.(1) Cod civil stabilesc că, în cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății, pe lângă repararea prejudiciului patrimonial și celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăși vătămare (*prejudiciul biologic*). Potrivit art.19 alin.(3) Cod civil, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (*prejudiciu biologic*).

De asemenea, decizia instanței de apel nu conține răspunsuri clare din care considerente a respins apelul părții civile la contestarea soluției oferite de prima instanță în partea reparării prejudiciului moral doar în sumă de 15000 lei, în raport cu suferințele fizice și psihice suportate de partea vătămată în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, prin care i s-au cauzat vătămări corporale medii, în urma cărora a fost imobilizat la pat pe o perioadă de 5 săptămâni.

În acest sens, completul de judecată menționează că, prejudiciul moral reprezintă o pagubă care este cauzată individului prin vătămarea unui interes personal nepatrimonial. Evaluarea prejudiciului moral nu presupune determinarea „prețului suferințelor fizice și psihice”, care sunt inestimabile, dar aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative ale prejudiciului și a implicațiilor acestora pe toate dimensiunile vieții sociale.

Trebuie să se aprecieze ce au pierdut persoanele vizate pe plan fizic, psihic, social, profesional și familial atât pentru moment, cât și pentru viitor.

La determinarea compensației pentru prejudiciul moral trebuie să se țină cont de importanța valorii morale lezate pentru persoana vătămată. În cazul suportării unui prejudiciu moral fiecare persoană vătămată acordă o considerație diferită valorilor lezate. Persoana vătămată apreciază acele valori sau activități, care îi satisfac anumite necesități sau aspirații.

Cuantumul compensației acordate depinde și de durata menținerii consecințelor cazului urmare a cărora s-au produs. Stabilind cuantumul compensației pentru prejudiciul moral, instanța de judecată trebuie să țină cont de măsura în care această compensație poate acorda persoanei vătămate o anumită satisfacție.

În ceea ce privește menținerea sentinței de admitere în principiu a pretenției de reparare a prejudiciului material, soluția instanței de apel, la fel, este contradictorie în condițiile în care la pct.112 din decizie, a statuat că „*inculpatul acceptând fără rezerve învinuirile aduse și necontestând obligațiile de ordin material născute în legătură cu aceasta*”.

Sub acest aspect, deși instanța de apel a menținut sentința în această parte, însă a omis prevederile art.220 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, potrivit cărora, *acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor*

*civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept, iar conform art.62 alin.(1) lit.b) Cod de procedură civilă, coparticiparea procesuală este obligatorie dacă examinarea cauzei implică soluționarea chestiunii cu privire la drepturile sau obligațiile mai multor reclamanți și/sau părâți atunci când drepturile și obligațiile reclamanților sau părâților decurg din aceleași temeuri de fapt sau de drept.*

*În conformitate cu art.62 alin.(2) Cod de procedură civilă, ca urmare a constatării temeiurilor coparticipării procesuale obligatorii, instanța judecătorească va înștiința, din oficiu sau la cererea participanților la proces, pe toți coreclamanții și copârâții despre posibilitatea de a interveni în proces. Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea participantului la proces privind înștiințarea coparticipantului poate fi atacată odată cu fondul cauzei.*

Potrivit materialelor cauzei, se atestă că, acțiunea civilă a fost depusă în ședința de judecată la 22.06.2022, doar împotriva inculpatului, iar instanțele de fond și de apel și-au motivat soluția de admitere a pretenției de reparare a prejudiciului material, invocând faptul că nu a fost formulată împotriva părții civilmente responsabile corespunzătoare, la caz, companiei de asigurare cu care inculpatul ar fi avut încheiat contract de asigurare la data producerii accidentului rutier, și această companie nu a fost atrasă în proces, din care motiv a devenit imposibilă soluționarea în fond a pretenției de reparare a prejudiciului material.

Având în vedere cele menționate, completul de judecată atestă, că la caz, de către instanțele de fond, au fost încălcate prevederile art.220 alin.(2) Cod de procedură penală, coroborate cu art.62 alin.(2) Cod de procedură civilă, potrivit cărora *instanța de judecată a avut obligația, din oficiu, să înștiințeze și să atragă în proces participantul corespunzător, după care să purcedă la soluționarea acțiunii civile formulate în procesul penal, în corespundere cu rigoriile stabilite pentru aceasta.*

În continuare, analizând decizia instanței de apel, sub aspectul individualizării pedepsei, completul de judecată constată că, a fost admisă încălcarea prevederilor art.7 alin.(1), art.61 și 75 Cod penal, coroborate cu prevederile art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală (în vigoare la data judecării cauzei în instanța de apel). Or, inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă în afara limitelor stabilite de art.264 alin.(1) Cod penal, limitele minime și maxime căreia urmau a fi reduse cu 1/3 potrivit art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală.

În acest sens, completul de judecată remarcă că, sancțiunea art. 264 alin.(1) Cod penal prevede *amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani.*

Deși, cauza a fost judecată în procedura prevăzută de art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel nu a redus cu 1/3 limitele pedepsei aplicate inculpatului, însă i-a stabilit o pedeapsă maximă de 3 ani închisoare, după cum este prevăzută de sancțiunea art.264 alin.(1) Cod penal, fără a ține cont de reglementările din art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală.

Rezumând circumstanțele constatate, completul de judecată conchide că la caz sunt incidente temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și chestiunile esențiale supuse atenției sale, și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

**8.** În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

### **D E C I D E :**

Admite recursul declarat de către avocatul Mișcoi Mihail în numele părții vătămate Blanari Irina, se casează integral decizia din 07 decembrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui **Garabajiu Mihail Xxx**, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie